

Od Redakcji

Muzyka kościelna, zrodzona z potrzeby serca i ducha, towarzyszy ludziom od dwóch tysięcy lat. Pomaga w modlitwie, zbliża do Stwórcy, a nade wszystko nadaje ton ludzkiej wypowiedzi o Bogu. Nie sposób lepiej wyrazić ludzkiego wyobrażenia Boga, aniżeli językiem muzyki. W dobie uniwersalizacji sztuk, w tym także muzyki, zacierą się wyraźna kiedyś różnica pomiędzy tym co świeckie a tym co religijne. Hałaśliwość, a często nawet brutalność współczesnej muzyki rozrywkowej spowodowała, iż przeciętny słuchacz każdy rodzaj muzyki określanej mianem klasycznej odbiera jako sztukę wzniosłą i szlachetną. Często jednak nie towarzyszy temu refleksja, dotycząca jej rzeczywistych aspiracji i wartości. Tymczasem rozróżnienie dzieła muzycznego na sferę *sacrum* i *profanum* stanowiło przez wieki podstawowy czynnik kategoryzujący i ściśle określający miejsce dzieła muzycznego w przestrzeni sakralnej lub świeckiej.

IX rocznik „Pro Musica Sacra” podobnie jak poprzednie poświęcony został muzyce religijnej. To ona bowiem stała się inspiracją do zorganizowania kolejnej edycji krakowskiego Festiwalu Chóralnego „Cantate Domino”, a także VII Dni Muzyki Kościelnej w Archidiecezji Krakowskiej. Ona także pozwoliła wielkiemu Ferencowi Lisztowi, którego dwusetną rocznicę urodzin obchodziliśmy w 2011 roku, odmienić swoje życie i odkryć Boga.

Troska o jakość muzyki religijnej towarzyszyła przed laty Hieronimowi Feichtowi piszącemu *Referat na zjazd organizacyjny księży muzyków*, który jest aktualny także dziś. Bliska ona jest również budowniczym organów kościelnych, w tym powstałego w ostatnim czasie największego w Krakowie instrumentu mechanicznego, który służyć będzie młodym ludziom, studentom i uczniom, pragnącym w przyszłości pełnić szlachetną posługę muzyka kościelnego.

Zmarły przed rokiem wybitny polski kompozytor Henryk Mikołaj Górecki tak mówił o swych muzycznych inspiracjach: „Dla mnie muzyka jest rezultatem religijnej koncentracji i medytacji. Zobaczyć czystą wodę, zieloną trawę, zdrowe lasy, odetchnąć czystym powietrzem. Widzieć Stwórcę wszystkiego i dla niego pisać...”¹.

¹ H. M. Górecki, Wykład podczas spotkania na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, 1988.

Czyż może istnieć wyznanie bardziej szczere, a jednocześnie tak głęboko dotykające istoty muzyki pisanej przez człowieka, ale kreślonej boską ręką?

Autorom artykułów oraz Redakcji ukazującego się w zmienionym kształcie IX tomu „Pro Musica Sacra” pozostaje żywić nadzieję, iż poprzez lekturę zawartych w nim tekstów jeszcze czytelniej zrozumiemy szlachetny i wzniosły przekaz, jaki niesie muzyka religijna, czyli muzyka o Bogu i dla Boga.

dr hab. Wiesław Delimat
zastępca dyrektora

Międzyuczelnianego Instytutu Muzyki Kościelnej w Krakowie